

[Maigaard.]

nu er det jo sådan, at hvis de almennyttige selskaber ejer jord, gør de det i reglen til boligformål — jeg har svært ved at forestille mig andre formål — og det vil igen sige, at hvis jord, der ejes til boligformål, også er udlagt til boligformål, er der ingen problemer. Der kan opstå problemer, hvis almennyttige selskaber ejer jord, som skal bruges til andet end boligformål, hvis f. eks. råjorden udlægges til noget andet. Men så har kommunerne jo ekspropriationsadgang til disse andre formål. Hvis det imidlertid for de konservative er en anstødssten, at man ikke kan få de almennyttige selskaber med under bestemmelserne, synes jeg, vi skal forhandle det, for der er efter min mening ingen som helst tvivl om, at planlægning er noget generelt, der gælder, hvad enten man har med private, offentlige eller halvoffentlige institutioner at gøre. Det må vi kunne snakke om, hvis ellers fru Clara Munck og andre er til at snakke til og med.

Men det medfører også, at loven selvfølgelig må gælde i landzonerne. Da det er en planlægningsbestemmelse, kan vi ikke bare indskrænke den til byzonerne, så meget mere som vi ved bl. a. her fra Københavnsområdet, at folk, der handler med jord, for længst har regnet ud, hvor byzonen skal udvides næste gang og næste gang og næste gang igen. Det, der er sagen, er netop, at vi skal prøve at planlægge tingene så betids, at vi foregriber disse tilfældigheder. Derfor synes jeg, det er afgørende, at lovforslaget også kan virke i landzonerne.

Boligfundslovforslaget vil jeg meget gerne støtte. Men jeg vil gerne have, at vi kan drøfte et par andre forhold i forbindelse med loven, når vi kommer i udvalget. Jeg er enig i, at vi skal sænke renten, og jeg kan ikke forstå, at fru Clara Munck siger, at når der ikke er trukket på fonden, er det, fordi der ikke er behov for det. Fru Clara Munck må da være så meget liberalist, at hun må erkende markedsmekanismen. Når lånene er for dyre, og når kommunerne i øvrigt har vanskeligt ved at låne på grund af låneloftet, er det da meget rimeligt at sige: så må vi prøve at sænke renten. Statens bolig- og byggefond er jo jævnt hen det dyreste pengeinstitut, vi har at låne penge i. Derfor synes jeg ikke, man kan drage den konklusion, fru Clara Munck drager. Vi må netop

prøve at vurdere boligfondens indsats i sammenhæng med det, der sker med de andre pengeinstitutter.

Jeg glæder mig over, at der er en klar henvisning til loven om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål i paragraffen. Det vil altså sige, at vi forhandler om en rente på 7 pct. Jeg undrer mig igen over, at venstre og konservative vil være med til, at man kan låne penge til køb af rekreative områder til 7 pct., men ikke til boligformål. Ja, de sagde godt nok, at de ikke ville, men når vi sådan lægger det hele sammen, fandt de sig jo da i alt fald i det; det var ikke noget, man satte sagen på kant på. Men er det ikke vigtigere med boligerne? Det synes jeg.

Jeg kan også tiltræde det andet forslag til ændring af loven. Dette at man går fra byggeriets påbegyndelse til den endelige finansiering, når man snakker om tilbagebetaling af pengene, synes jeg er en fornuftig og rigtig disposition, fordi man må generelt anlægge det standpunkt, set fra hele det danske samfunds side, at de offentlige penge, der bruges til jordopkøb — denne bestemmelse vil jo gøre det nemmere at købe jord op — i virkeligheden burde skrives på sparekontoen, fordi de foregriber så mange andre udgiftkrævende ting: inflation, dårlig planlægning, og hvad ved jeg.

Men når vi nu har lovforslaget oppe — og vi vil se velvilligt, som det hedder, både på det og på det tidligere omtalte lovforslag — er der et par andre ting, jeg synes vi kunne kigge på.

Var det ikke en god idé at overveje, om ikke statens bolig- og byggefond skulle prioritere arealkøbene højest? Det ville gøre det nemmere og give større muligheder for planlægningen, og det ville også have en virkning i retning af at bekæmpe inflationen. Jeg synes nok, man kunne forestille sig loven lavet om i den retning, så at byggemodning og alt det andet rykkede ned i rækken og arealopkøbene blev gjort til det vigtigste.

Det andet er, at loven, hvis jeg ikke husker fejl, har en bestemmelse om, at boligselskaber kan låne, men denne bestemmelse er aldrig blevet brugt, og i ministeriet er man ikke ret tilbøjelig til at bruge den. Jeg synes, vi skulle overveje at aktivere denne bestemmelse, idet de almennyttige selskaber jo i denne sammenhæng er en slags halvoffentlige foretagender, fordi jordopkøb altid